Regum I

Hi enĩ pagi habitabãt in terra antiq̃t⁹
eũtib⁹ ſur vſq; ad terrã egypti: Et pcu/
tiebat dauid oẽm terraȝ illoꝝ·nec relin/
quebat viuenteȝ virũ ⁊ mulierẽ tolleſq;
oues ⁊ boues ⁊ aſinos ⁊ camelos ⁊ veſtes
reuertebat᷑·et veniebat ad achis. Dice/
bat aũt ei achis: In queȝ irruiſti hodie?
Rñdebat dauid: Contra meridiẽ iude
⁊ cõtra meridiẽ hieramel et contra meri/
diem ceni. Virũ et mulierẽ nõ viuifica/
bat dauid: nec adducebat ĩ geth dicẽs:
ne forte loquant᷑ aduerſuȝ nos: Hec fec̃
dauid Et hoc erat decretũ illi oib⁹ die/
bus quib⁹ habitauit in regione philiſti/
noꝝ. Credidit ergo achis dauid dicẽs:
Multa mala opatus eſt ꝯ pplm ſuũ iſrl̃
Erit igit᷑ m̃ ſeru⁹ ſempitn⁹. XXVIII

Factũ eſt aũt in dieb⁹ illis: con/
gregauerũt philiſtĳm agmina
ſua ut ꝑpararent᷑ ad bellũ ꝯ iſ/
rael. Dixitq; achis ad dauid Sciẽs nũc
ſcito: qm̃ mecũ egredieris in caſtris tu et
viri tui. Dixitqȝ dauid ad achis: Nũc
ſcies que facturus ẽ ſeruus tuus. Et ait
achis ad dauid: Et ego cuſtodem capi/
tis mei ponaȝ te cunctis dieb⁹. Samuel
aũt mortu⁹ eſt·planxitq; eũ oĩs iſrl̃·et ſe/
pelierũt eũ ĩ ramatha vrbe ſua. Et ſaul
abſtulit magos ⁊ ariolos de terra·⁊ int᷑/
fecit eos q̃ phitones habebãt in ventre.
Congregatiq; ſũt philiſtĳm·et venerũt
⁊ caſtrametati ſũt in ſunã. Cõgregauit
aũt ⁊ ſaul vniuerſũ iſrl̃·⁊ venit in gelboe
Et vidit ſaul caſtra philiſtĳm et timuit
⁊ expauit cor ei⁹ nimis. Cõſuluitqȝ do/
minũ·⁊ nõ rñdit ei: neq; p ſomnia·neqȝ
p ſacerdotes·neq; per pphetas Dixitq;
ſaul ſeruis ſuis: Querite mihi mulierez
habẽtẽ phitonẽ·⁊ vadã ad eam ⁊ ſciſci/
tabor p illam. Et dixerũt ſerui ei⁹ ad euȝ
Eſt mulier phitonẽ hñs in endor. Mu/
tauit g̃ habitũ ſuũ·veſtituſq; ẽ alĳs ve/
ſtimẽtis·⁊ abĳt ipſe ⁊ duo viri cũ eo: ve
nerũtq; ad mulierẽ nocte·et ait illi: Di/
uina mihi in phitone: et ſuſcita m̃ quem
dixero tibi. Et ait mulier ad eũ. Ecce tu
noſti quanta fecerit ſaul et quõ eraſerit
magos ⁊ ariolos d̃ terra. Quare g̃ inſi/
diaris aĩe mee ut occidar? Et iurauit ei
ſaul in dño dicens: Viuit dñs: q̃ɀ non
eueniet tibi quicq; mali ppter hanc rem
Dixitqȝ ei mulier. Quẽ ſuſcitabo tibi?
Qui ait. Samuelem mihi ſuſcita. Cuȝ
autem vidiſſet mulier ſamuelem: excla/
mauit voce mag̃·⁊ dixit ad ſaul Quare
impoſuiſti m̃? Tu es enim ſaul Dixitqȝ
ei rex: Noli timẽ; Quid vidiſti? Et ait
mulier ad ſaul. Deos vidi aſcẽdẽtes de
terra. Dixitq; ei: Qualis ẽ forma eius?
Que ait. Vir ſenex aſcendit·⁊ ipſe ami/
ctus ẽ pallio. Et ĩtellexit ſaul q̃ ſamuel
eſſet·⁊ inclinauit ſe ſup faciẽ ſuã ĩ t̃ra·et
adorauit. Dixit autem ſamuel ad ſaul:
Quare inquietaſti me ut ſuſcitarer? Et
ait ſaul. Coartor nimis. Siq̃deȝ phili/
ſtĳm pugnãt aduerſuȝ me·⁊ de⁹ receſſit
a me·⁊ exaudire me noluit·neq; ĩ manu
pphetaruȝ·neqȝ per ſomnia. Vocaui g̃
te: ut oñderes mihi quid faciam. Et ait
ſamuel: Quid interrogas me cũ dñs re
ceſſerit a te·⁊ tranſierit ad emulũ tuum?
Faciet enĩ tibi dñs ſicut locut⁹ eſt ĩ ma/
nu mea: et ſcindet regnũ tuũ d̃ mãu tua·
⁊ dabit illud pxiõ tuo dauid· q̃ɀ nõ obe
diſti voci dñi neq; feciſti iraȝ furoris ei⁹
ĩ amalech. Idcirco q̃d pateris fecit tibi
dñs hodie·⁊ dabit dñs etiã iſrl̃ tecum ĩ
manu philiſtĳm. Cras autẽ tu ⁊ filĳ tui
mecũ erit: ſ; ⁊ caſtra iſrl̃ tradet dñs ĩ ma
nus philiſtĳm. Statiq; ſaul cecidit por/
rectus ĩ terrã. Extimuerat enĩ verba ſa/
muelis·⁊ robur nõ erat in eo: q̃ɀ non co/
mederat panẽ tota die illa. Ingreſſa eſt
itaqȝ mulier illa ad ſaul. Conturbatus
enĩ erat valde. Dixitq; ad eũ. Ecce obe/
diuit ancilla tua voci tue·et poſui aĩam
meã in manu mea·⁊ audiui ſmones tu/
os quos locutus es ad me. Nunc igitur
audi ⁊ tu voceȝ ancille tue·⁊ ponã corã
te buccellam panis vt comedens conua/
leſcas·et poſſis iter agere. Qui renuit et
ait: Non comedam. Coegerunt aũt eũ
ſerui ſui ⁊ mulier·et tandem audita vo/
ce eoꝝ ſurrexit de terra·et ſedit ſup lectũ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-104/0231
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG